

LÉVAI HIRLAP.

Szépirodalmi-, Közgazdasági- és Társadalmi hetilap.

Előfizetési ár:

Egész évre K. 5.—
Fél évre " 2.50
Negyed évre " 1.50

Egyes példány 10 fillérrért kapható:
Schulez Ignác laptulajdonosnál.

Szerkesztőség és kiadóhivatal hova
a lapba szánt kéziratok, hirdetések,
előfizetési díjak küldendők:

Léva, Kazinczy-utca 2. sz.

Nyilttéri közlemények soronkint 20 fillér.

Hirdetések egyezség szerint.

Megjelenik minden szombaton.

3513/1909. szám.

Hirdetmény.

Léva rt. t. képviselőtestülete 1909. évi május hó 28-án tartott rendkívüli közgyűlésében 3513/1909 számú végzésével a Mángorló-utca rendezésének az 1886 évi XXII. t. cz. 110 §-a értelmében leendő tárgyalásra az 1909 évi június hó 30-ik napjának d. u 4 órájára összehívandó közgyűlés napirendjére tűzte ki, — mi ezennel közhírré tétetik s képviselőtestület tagjai ezen hátránpra jelen hirdetmény utján is meghívotnak.

Léva, 1909. évi május hó 29-én

Bódogh Lajos
polgármester.

Városi ügyeink.

Méla csend honol a tájon. Vezetőink oly nyugodtan alszanak, mintha szénájuk a legteljesebb rendben volna. csak akkor riadnak fel néha-néha, ha veszélyeztetve gondolják a piadestált, melyre a köz bizalma helyezte őket. Midőn aztán egy-két üres kiszólással pár hangzatos frázissal ismét megerősítve látják pozíciójukat, nyugodtan fekszenek le ismét és álmodoznak tovább. A közügyek, a város jóléte, a közönség érdeke, ugyan már, hogy bánthatja őket? Hogy is lehetne tőlük kívánni, hogy ilyen kicsinyes dolgokkal foglalkozzanak?

Ugy állunk most, mintha minden városunk ellen esküdt volna össze, mintha mindenki a város teljes tönkretételén dolgoznék, s a helyett, hogy a legnagyobb erőfeszítéssel ezen áramlat ellen küzdenénk, egymást ütök pártjaink csak azért, mert vezetőink úgy találják, hogy az elvet, nem az elvben magában hanem személyekben kell diadalra juttatni. A személy a fő, az elv, a cél,

érdekeink, az előttük csak másodrendű kérdés.

Hogy ezen áldástalan állapot mire vit'e városunkat, arra azt hiszem elég sok és szomorú tapasztalataink vannak.

Vegyük mindjárt elő villanyvilágításunkat. Elfacsarodik a szívünk, ha nézzük utcáinkat, elronditó, bánatosan féledült ormóttan oszlopokat, a szomoruan szilogó lámpákat, melyek mellett egy szentjánosbogár is büszkén düllesztheti ki mellét. Az ivlámpák minden pillanatban kialusznak, s néha egy fél-óraig is eltöprennek azon, vajjon kigyuljanak-e vagy sem. Pedig nem hiszem, hogy volna még egy város, mely oly drágán fizette volna meg világítását, mint mi. A magánfogyasztóktól oly horribilis díjakat szednek, hogy kereskedőink nagy része elhatározta, hogy közös akciót indítanak, s amennyiben az árakat le nem szállítanak az összes üzleti lámpákat leszereltetik. Pedig, úgy tudom, hogy a városnak joga van az átalányárak megállapításába befolylni, hát miért nem intézkedik ezen túlmagas árak leszállítása iránt. A társulattal kötött szerződés egy pontja szerint joga van a városnak ugyanazon áramfogyasztás mellett nagyobb fényt adó lámpák felszerelését követelni. Már vannak ilyen többszörösen kipróbált újrendszertű villanylámpák, miért nem él tehát a város szerződésadta jogával?

A másik épen aktuális dolog a már mult számunkban felemlített telefonkérdés. Az igazat megvallva jelen esetben nemcsak vezetőink, de jórészt közönségünk és a posta vezetősége indolenciájának köszönhetjük ama siker elérését, hogy a telefonhálózatban városunk szerencsésen egy kisközséggé degradálódott és Léva Bars megye legnagyobb megyebeli városa Aranyosmarót nagy

község mellett ép úgy szerepel, mint a megyebeli bármelyik nagy vagy kisközség.

Kereskedőink és intézeteink, eleget vélték tenniköte'ességüknek azzal, hogy az előjegyzési ívet a'írták és azon boldog hitben ringatták magukat, hogy bizonyos évi díj lefizetése ellenében majd nyugodtan diskurálgathatnak. Poetikai hasonlaltal élve a derült égből lecsapott a villám, kisült t. i. hogy mindenkinek, ki a telefont bevezettetni óhajtja, annak 150—300 kor. bevezetési díjat kell előbb lefizetni, mely díj, ha városi hálózatunk van, elesett volna. Ha jól emlékszem, annak idején anketteket tartottak, gyűléseztek is, mi történt akkor, mért aludt el az ügy?

Kereskedelmünk létérdeke van ezzel ugyszólván megtámadva és egy közbejött esetleg apró-cseprő ügyet eleendő oknak tartottak, hogy ezen nagyfontosságú ügy felett napirendre térjenek?!

Budapest körül fekvő összes városokban a fővárossal való beszélgetés díja 1 koronára van leszállítva, miért nem kérvényezzük mi is a beszélgetés díj leszállítását?

Nem hiszem, nem gondolom, hogy ezen felszólalás vezetőségünknel valami nagy sikerre vezetne, hisz régen megszokhattuk már, hogy minden jóakaratu figyelmeztetést, mely szerintük „illetéketlen“ helyről jön teljesen ingorálják és agyonhalgatják

Azért a közönségnek kell a tett mezejére lépni vagy talán nem ártana, ha a keresk. egyesület is iparkodna befolyását érvényesíteni, ezen fontos ügyben; és ha kell anyagi áldozatokkal is jóvátenni a vezetőség közönyössége miatt előállot hibákat, nekünk kell folyton résen lenni, nehogy a jövőben is kinullázzanak bennünket.

Közügyek.

A bars megyei Ált. Tanító Egyesület közgyűlése.

F. hó 3-án Ujbányán gyűjt egybe Bars megye tanítósa rendkívül nagy számban, hogy a magyar tanítószegély és tanügy üdvös eszméit megbeszélje és valóra váltsa. Az elnöki bejelentéseket és előterjesztéseket követte Tomcsányi János kir. tanfelügyelő igen szép és tartalmas beköszöntője, melyben a tanítószegélyt segítő társakul hívja fel a közös cél elérésére kedves hazánk szent nyelvének terjesztésére, mert ügymond csak így remélhető egy újabb millennium.

A kir. tanfelügyelőnek nagy tetszéssel fogadott beszéde után Végh István egyesületi elnök magas röptű, szívhez szóló szavakban emlékezett meg megb. dr. Hámos Péter kir. tanfelügyelő elhunytáról. Az emlékezés hatása alatt annyira elérzékenyült jelenlevőket dr. Molnár István a „Magyar Gazda Szövetség“ kiküldötte világozta fel és annyira tetszetős modora, kitűnő előadó képességgel és kifogástalan humorral által teljesen lebilincselte a jelenlevők figyelmét. Fejtette és bebizonyította, hogy iskoláink még mindig nem nevelik a gyermeket az életnek. Különösen a természetrajz és természettan helyes tanítását hangsúlyozta. Rövid néhány szóban fejezte ki kívánságát, hogy a tanítószegély hasonson oda, hogy a magyar gazda megismerje a helyes és célra vezető gazdálkodást és ne csak akkor vessen ha a „sógor“ vagy „koma“

hanem mikor annak itt a kellő ideje. Ha csupán minden fűszál megkésztetésűdök ügymond milliókat hoz a hazának. A kitűnő és magvas beszédet szünni nem akaró taps követte. Következett a Tanítók-Háza ügyének tárgyalása.

Társuké miatt csupán, annyit, hogy a közgyűlés a választmány és előkészítő bizottság által tett javaslatokat magáévá tette.

Ezután Missik István áll. isk. igazgató értekezett a „Tanítók Házáról“. Tartalmas és érdekes előadását a jelenlevők szívesen hallgatták és az általa és az elnök által benyújtott javaslatokat egyhangúlag elfogadta a közgyűlés. Sós Simon helyesen összeállított titkári jelentését és Deák Adolf pénztári jelentését a közgyűlés elfogadta és a felmentvényt megadta. Következett az alapszabályok módosítása, különös tekintettel a Tanítók-Házára. A kir. tanfelügyelő, Bányai Ferencz és Sós Géza hozzászólásai és módosításaikkal a közgyűlés a módosításokat elfogadta. Az idő előrehaladására való tekintettel Bielik Károly értekezése a „Tanítók akadémiai képzése“ elmaradt.

Elnök indítványára elhatározta a közgyűlés, hogy negyedévenként egy értesítőt kíván kiadni, hogy az egyesület tagjait ez uton is értesítse. Délután 2 óra felé a közgyűlés véget ért és a társaság a Casino nagy termében gyűlt felk szöntökkel fűszereztek az ebédet. Azután cs. partokban a város nevezetességeit nézték meg és es. 9 órakor kedves emlékekkel gyarapodva elbúcsúztak Ujbánya városától.

Heti levél.

— A tanítók és az állam —

Hát mégsem volt szavunk a pusztába kiáltó meg nem hallott, észre nem vett szava, hát mégis meghallották, észrevették szöztunkat azok az ügyes bajos szegény emberek, kiknek védelmére, mi tollat fogtunk, kiknek érdekeiért minden erőnkkel készek vagyunk síkra szállni. Jól esik látnunk, hogy tollunk nem róta hiába azt a számtalan sok betűsört, melynek minden kis betűje a közjó harcosa meghallották észrevették és most hozzánk fordulnak a nap-nap után érkező levelekben, hogy segítsünk nekik nehéz munkájukban, hogy nyujtsunk baráti kezét és tanácsot, ha oltalomra szorulnak. Mi pedig ígértünk hiven teljesítjük kötelességünket harcolunk tovább hétről hétre a közérdek boldogulásáért.

A minapában hozzánk érkezett panasz, a tanítók jogos igazságos panasz, melyet egy derék művelt tanító-ember így ír le, „... az én tollam gyöngébb mint az önké, nekem szük határom az iskola négy fala, de önknek tágterük van, hogy szözt emelhesse az egész tanítószegélyt érdeklő abban az ügyben, hogy habár mi szenvedünk a legtöbbet, bár minket fizet legrosszabbul az állam mégis mi másoknak járunk helyzetben, míg az összes állami hivatalnokok — bár nem nagy de mégis kedvezményben részesülnek, míg azok-nak megadják pl. a felárú vasuti jegyet, ad-dig nekünk mi jut . . . semmi! Mi csak gyötörünk, de velünk senki sem gondol . . .“

Ime így írja ezt egy nehéz munkában megedzett derék férfiú, egy tanító, ki életének nagyobb felét nekünk az államnak, a köznek szenteli, ki minket és gyermekeinket, a gyerekkor naiv világából egy tudósabb atmoszférába vezetett, ki megtett mindent, hogy mi okosak, leleményesek legyünk, hogy megtudjuk állni helyünket az életben, hol erőre és annyi kitartásra van szükségünk.

És míg mi az ő tanítása alatt felcserepedve megerősödve, elértük célunkat, addig ő a

T Á R C Z A.

Sáfár Gyuri keresztje.

(Történet: kisérlet is van benne)

Írta: Kopernický Cornél

Zimankós téli este van. A kis falu utcáin már csak nagy ügyel bajjal lehet haladni, az egész nap s egész éjjel leesett hó-tömeg.

De úgy látszik, hogy az éjszaka még jobban fűszaporodik az, mert az égen ólomszínű, szennyes felhők húzódnak, hasonlítva a koldus, árokparton felejtett, piszkos rongyaihoz.

Még barátságatlanabb teszi e képet az utcák elhagyatottsága.

A házak ablakai sötétlen merednek bele a hó csillogó fényegyébe. A felvételről elnyújtott kutyavonítás hallatszik, melyre később a válasz is megjön valahánnan a kőkép tájáról: alkalmasint a Cseri Gáborék kutyája az, mert csak annak van a faluban olyan farkas tüvelteshez hasonló keserves vonítása.

A társaság hiányát, még az állatok is megérik s így adják tudni egymásnak híreiket a házózó komondorok s a hosszú szőrű lompos kuvasok. Mert hogy most szözt váltottak az fény. Ha valaki csak egy csöppé is tudna kutyául, hát meg tudná érteni, hogy most bizony a csunya téli idő miatt panaszokodnak egymásnak. Lehet, hogy a felvélő kutyá éppen arról siránkozott, hogy

feljűk olyan csunya idő van, hogy még a kutyá uraknak sem érdemes kint sétálni

A falu vége felé egy alacsony zsupfedeles házat veszünk észre, mely ugyan nem sokkal különbözik a többi, mellette lévőtől, mert hiszen a falusi házakhoz nem igen szoktak a fővárosból hozni építömestert, ki aztán a stílek össze-vissza keverésével akarja túlszárnyalni a másikat.

Ott vannak a szomszédok. Sár meg polyva, csak akad s a tudomány? . . . Hát ugyan kérem azt hiszik önk, hogy a fecske is volt a Sauernél építő inas? (Nem foghatom rá, hogy kőműves, mert bizony nincs a házában akkorka kő sem mint a kőrmőm feketéje) Aztán ez már úgy szokott lenni, hogy az egy tanítómester kezei alól kijövő tanítványok munkái nagyon szoktak egymáshoz hasonlítani, hát a falusi házikók és éppen úgy hasonlítanak egymáshoz, mint a fecskefészkek.

Hát mondom, ez a ház éppen olyan volt, mint a többi s ha kissé világosabb volna, hát még azokat az ultramarinnal festett tulipánokat is megláthatnánk rajta, amelyek szakasztott olyanok, mint a szomszédén.

Csupán csak annyiban különbözött a többitől, míg a többi mind sötét volt s ennek ablakán gyöngye fény sugárzott ki, a mécses fénye. Dizsnószirban egy kőcmadzag, ez itt pazar világosság. Ez a ház az, ahol esténként összejönnek a lányok fanni.

Hogy a hasznosat mindjárt a kellemessel is egybe kötik, ezt nem is vehetjük rossz

néven sem a lányoktól sem az ott össze jövő legényektől.

Pereg az orsó, zörög a rökka, folyik a tréfa, a mese. Néha-néha kisértetekről is beszélnek. Mint éppen most is. Az öreg Kis Tóth András ott ül a búbos kemence padkáján s nagyoktat szippantva szortyogó pipáján, mely már egy óraja is van, hogy nem ég, de ő kis újjával csak nyomkodja, a nagy beszédbe bele megedve nem is veszi azt észre.

— Ugy történt — kezdé a mondókáját — hogy hirtelen rosszul lett a nótárius úr, hát jóhalálában kellett vágatnom a városba doktoré. Éppen éjfélt volt, hogy a kőképhez értem, hát a rudas csak leereszkedik a két elűső térdére, utánna meg a másik is és nem moccannak odébb egy tapodtat sem. Kapom magam, leugrok a kocsiul . . .

— Talán az ágybul — szözt bele most Laci Gergő, egy jóképtű hetye legény.

Mán mért az ágyrúl? kérdi méltatlankodva az öreg.

— Hát nem álmotta ezt András bácsi? — incselkedik tovább a legény.

— No no Gergő — fenyíti most az öreg a tréfálkozót — láttam én amit láttam — különben mások is látták mán a fejletlen barátát a kőképnél misézni.

Hát most is csak akurát úgy volt, mint a multkor, mikor Cseri Gábor is látta és kutyája megis ugatta, azóta vonit olyan keservesen a szegény pára.

gondos lelkiismeretes munkás, akinek sikerreinek első sorban köszönhetjük, az ember ki bennünket élni tanított, az, részünkről csak tapintatlanságot mellőzést tapasztal.

Nincs hálátlanabb önzőbb állat az embernél, s hálátlanságunk netovábbját leg-többször oktatókkal szemben mutatjuk ki. A tanító az, akit, mielőtt levettük magunkról az iskola porát, leginkább igyekeztünk elfelejteni, akire úgy gondolunk mint egy örökké szigorú mogorva emberre és eszünkbe sem jut, hogy ez a férfiú méltó leginkább tisztelőinkre és megbecsüléstinkre.

Azonban úgy látszik nekünk már vérünkben van az oktatóink iránti nem törődmség és a tanítók ügyét nem igen vesszük kezünk közé.

— Amint az egyesek, éppen úgy az állam sem értékel, rosszul fizeti a tanítókat, s míg másoknak helyzetén esetleg javít, addig a tanítókat érdekei mellőzésre találja. Pedig vajon kiérdekel meg jobban a támogatást a segítséget, mint a tanítók . . . !?

Az állami tisztviselők eddig mindent elkövettek. Zúgolódtak, irtak fel és le, küldött-ségeket bocsajtottak a különböző miniszterekhez, míg hozzálátoztak, az állam és habár keveset is, de mégis tett valamit az állami tisztviselők érdekében. Az összes városi és állami tisztviselők kezdve a polgármesteren, le a legkisebb rangú díjnokig, most már mind utazhatnak, még pedig fele költségen *Jeláru vasút jegyen*.

A tanítókat is küldött szószólókat Kosuth Ferenchez ők is kéri ezt a kedvezményt, azonban az ő ügyük halgat . . . halgat, mintha egyáltalán senki sem szólt volna érdekükben. Hát a nagy Kosuth Lajos fia nem hallja kérésüket, hát az ő kasztjuk, mely a leghibbebb és legdolgozóbb szolgálója az államnak, csak a pusztába kiált!?

— Pedig nem is oly párányi kedvezmény lenne ez, a fél áru vasutjegy a tanítók részére, mert mondjuk például, hogy egyikük másikkal el akar menni valahová, hogy a nagy vakáció alatt tapasztalatokat gyűjtsön, mondjuk leszándékszik a magyar tengerpartra „avagy az olasz ég alá, akkor utazási költsége, a legolcsóbban számítva, mintegy 70 forint,

ez és az ellátás, már nagy pénz ez már visszatárhatható úttjáról. Hi pedig féláron mehetne akkor az így megmaradt 35 frt-ból már megélhetne utazásai alatt és beutazva azt, amiről majd tanítványainak kellend magyaráznia, akkor egészen más hű, képet tárhatna, eléjük, hiszen amiről szó van, látta s az elmondottakat saját maga tapasztalta.

Azért a nagy haszonért, amely így gyermekeinkre árad és kulturális fejlődésünket nagyban elősegíti méltán megengedheti az állam ezt a tanítóknak. Mert az a csekély anyagi veszteség, mely így az államot érni, ha tanítóink féláron utazhatnak az igen igen csekély ahhoz a nagy előhaladottsághoz melyhez az iskola jut, midőn a tanító saját véleményét adhatja elő növényeiknek s miáltal a gyermek jobban megértheti oktatója, szavát mert az egy hozzájuk közelálló személy tanítóhoz fűződik mert hogy úgy mondjuk: „a tanító úr is látta.“ Mit csinál ma olyankor a tanító, ha valamelyik kis tanítványa megkérdezi pl hogy milyen a magyar tengerpart? Mit tenne mást, elmondja amit ő is tanult, olvasott de szintén nem látott, mint kis növényedé, avagy esetleg képekben ismerteti. Mi más lenne ha a tanítók az ilyen kérdésekre saját tapasztalataikkal, véleményeikkel válaszolhatnának??

Alig tudjuk kellőleg értékelni a nagy hasznót, mely az említettekén kívül a tanítóknak kellemes és mégis hasznos napokat nyújtana, mint méltán megérdemelnének tíz hónap nehéz munkája után. Azonban ne higgye senki, hogy ezt csak az állami tanítók érdekében írjuk mert éppen úgy megilleti ez a nem nagy sőt mondhatni semmi állami kiadással sem, járó de annál szükségesebb kedvezmény, a legkisebb iskola minden tanítóját is, mint az államét. Hiszen mindnyájuknak egyforma szüksége van az utazás alatt szerzendő tapasztalatokra, mely ember és világismeretre, hogy tudásukkal nekünk, gyermekeinknek s az államnak hasznára lehessenek.

Látjuk tehát mindnyájan a kedvezmény nagy horderejét ne álljunk meg hát addig

meg célját a tanítóság el nem éri, tegyünk meg mindent érdek embertársaink érdekében hogy kívánságuk teljesüljön.

De foglalkozzanak az ügygel gyüleéseiken maguk a tanítók is ismertessék meg a nagy hasznú intézmény jó, üdvöt hozó és az egész nemzet boldogulását, műveltségi színvonalát emelő hatását.

Intézzenek szünet nélkül feliratot, felirat után hátha megújnak odafönn a sok hercehurcát és végre is megadják amit a tanítók oly jogosan kérhetnek — a *Jeláru vasút jegyet* melyel tanítóinknak kellemes párnapot, a hazának pedig melyre ható kulturális emelkedést szerezhetnek.

Egon.

Nyári misériák.

Beköszöntött a nap teljes hevével. És a meleggel évről-évre következetesen feltűnnek u. n. speciális nyári misériáink. Az öntözésről és sepréről van szó. Hányszor és hányan kérték, követelték a várostól, hogy tegyen valamit ezen tarthatatlan állapot megváltoztatására, de minden kérés, könyörgés és fenyegetőzés süket fülekre talált. Délelőtt, délután, mikor a legfogalmasabbak az utcáink, nekiáll egy szomorú bácsi és hosszú seprűjével busan nekivág az utca piszkának és jobb ügyre méltó lelkesedéssel vágja a járókelők arcába, ruhájára bűzös, piszkos porfelhőt. És a kereskedők, kik egész nap üzletükben tartózkodnak a fülledt levegőjű üzletet szellőztetni óhajtván gyanutlanul kinyitva tartják ajtajukat egyszerre csak azt veszik észre, hogy boltjuk tele van megnevezhetetlen piszokkal és porral. És az utca-seprő rendületlenül kavarja tovább porfelhőt és a csatornák piszkát, amíg háta mögött a keservesen összesöpört piszkot egy szélrohám, egy arra járó szekér ismét széthordja. Ez így megy napról-napra.

Minden városban így van és a józan ész is azt diktálja, csak gazdasági tanácsunk nem jött arra a bölcs gondolatra, hogy seprés előtt talán fel kellene öntözni utcáinkat és az összesöpört szemetet pedig rögtön elhordatni.

— Hol is hagytam csak el — veszi föl a szót az öreg, — hogy ez az ármányos fickó megzavart, hogy ennek még ilyenkor is tréfára áll a szája, mikor az embernek a háta is borsózik az ijedségtől.

— De hát András bácsi mondjon valami tréfásabbat, hogy inkább nyilalásd kapjunk az oldalunkban a nevetéstől, mintsem, hogy a hátunk borsósdjon.

— Jó van már no csak szeretnétek kitérni innét az öregre ugye? No de hát folytatom: — Leugrok a kocsiról, háromszor körül megyek, keresztet kaparok ostorommal a lovak elé, megrángatom az üstöküket elmondom jó hangosan, hogy a fejletlen barát is hallja: minden jó lélek dicseri az urat!

Hát a fejletlen barát csak eltűnik, a lovak szépen fölállanak, én meg tovább hajtok.

Az öreg, úgy látszik, hogy meg volt elégedve magával, mert az ilyen emberek örömeivel tömte meg pipáját, de a nedves dohányból, bizony csak igen apró macskákat lehetett ergetni; de ő azért nyugodtan körül nézett s ha csupán csak azt akarta, hogy meséjével ráijesszen a lányokra, hát azt bizony el is érte. Biztos lehet benne, hogy ma inkább egy sem megy haza ezek közül, mintsem hogy a kökér felé menjen éjszakanak idején.

A nedves dohány csakhamar kialudt, hát az öreg újra kezdte a mesét a kísértetekről.

— Hát a multkor pedig hogy jártam a Sáfár Gyuri keresztjénél

— Hát ott bizony nem járt kend sehogyszakítja meg a nekiindult beszédet Gergő. Már nem is András bácsizta az öreget. Pedig hol volt még ő tőle.

— Látja hogy ez a sok lány mind olyan mint a fal, hát mit íeszgettí őket agyon

— De hát Gergő öcsém. akár hiszed, akár nem, de, annál a keresztnél

— No hát akár hiszi, akár nem, pattan föl Gergő de én azt a keresztet tüstént elhozom ide kendnek, engem bizony kend meg nem ijeszti! s azzal szűrét nyakába kerítvén, már kint is volt az éjszakába. Fél óra múlva pedig meg is jött, egy szürkére kopott keresztel. De belé is izzadt a sietésbe. Ijedtnek éppen nem látszott a fiu.

Nézik a keresztet, valóban Sáfár Gyurié, kit tavaly a lovak gyurtak agyon.

Gergő megtörfülte izzadt homlokát és dialmalmasan nézett körül.

— De már most csak vidd is vissza, szóval valamelyik, a csodálkozó legények között mert majd eljön érte a Gyuri, ha észreveszi, hogy a keresztje hiányzik Tudod jól hogy milyen kapitális egy gyerek volt.

— Viszem is, ne félj nem bizom terád — vág vissza Gergő és azzal kapja is a keresztet.

Éppen a temetőbe ért, hogy a faluban a toronyóra a tizenkettőt ütötte. A bakter nem dudál éjfél, mert az a lelkek órája, s a lelkeket pedig nem tanácsos háborgatni. Gergő amint meghallotta, hogy az óra

éjfél ütött, daczára annak, hogy a kísértetekben nem hitt, de az öregnek a beszéde mégis fölzogata hát már majdnem magán kívül volt. Melle zihált s arca mint a tűz égett.

Végre a sirdombhoz ért.

Beszúrja a keresztet s Uram Isten most most mintha valami őt is húzná lefelé a sirba.

Iparkodik szabadulni, de nem bír. Amint mélyebbre és mélyebbre szúrja, őt is annál inkább húzza — a Sáfár Gyuri keresztje.

Ott találták halva másnap. Szive szakadt meg az ijedségtől. A kereszt hegyével a szüre csücskét is lefogta s a mint szúrta be a keresztet, a szűrét is így nyomta lefelé.

Emlékkönyvbe

Te is vársz úgy-e egy álom királyfit, Aki érte jön bitoros hajón, Aki elvisz majd messze napkeletre, A hol csak rád vár a királyi trón.

Ne áldodj! — Keleten nincsen álomország Álom királyfi sem jó el soha . . . Ne áldodj óh, mert hamar felébredsz A rideg valóság sujtó ostora.

Szentgyörgyi Károly.

A másik hasonló, csak nagyobb büzi dolog, a pócegödör tisztítás. Műden közönségünk legnagyobb része kimenekül az utcára a kellemetlen meleg után a nyári est balzsamos levegőjére, — abban a pillanatban, midőn a bakterok megindítják dobhártyáink ellen irtó hadjáratukat, feltűnik egy méltóságtelesen haladó keresek ládájához hasonló kocsi, mely a keramitra érve szélid trappban rohan az üdülő sérülők közé irtózatot penetrans, büzi árasztva mindenfelé. És az az érdekes, hogy bárhol végezzék munkájukat a keramitra feltétlenül ki kell jönnök, hogy megbánatassák és megszagoltassák magukat. Hisz van már nekünk egy szagtalanul működő gépünk, amivel nappal is lehet dolgozni, miért nem tessék kötelezővé ennek használatát. És ha már annyira ragaszkodnak a copfhoz, miért nem kezdik éjfélkor, mikor már senki sincs az utcán. És ha ezért kilencselünk, miért nem tessék meg ily kicsi végeket, mely a városnak semmi anyagi áldozatába nem kerül. Avagy talán a felső hatalmasságtól várják a kérdések megoldását?

HIREK.

— **Véglegesítés.** A vallás és közoktatásügyi min. kir. miniszter Bányai Ferencz lévai iparostanoniskolai tanítót ezen állásában végleg megerősítette.

— **A tanítóképző tornaversenye.** A lévai tanító képző intézet e hó 10-én Urnapján d. u. 4 órakor a katonai lövölde melletti gyakorló terepen kedvezőtlen idő esetén 13-án ugyanabban az időben torna versenyt fog tartani. A verseny, tekintve a programot, nagyobb szabásúnak ígérkezik. Tekintve továbbá a jótékony célt, melyet szolgál; e két momentum figyelembe vételével kérjük a közönséget, hogy ha egy érdekes és nem mindennapi kedves délutánt akar eltölteni, úgy okvetlen nézze meg. A program a következő: felvonulás rövid szabad gyakorlattal utánuk katonai rendgyakorlatok. Ezek után következnek magok a versenyek, magas és távolugrás pusztá földről, szertornázás és verseny magas korláton, súlydobás, tréfas verseny (száktetés,) végül staféta futás. Különösen a zsák verseny és staféta futás lesz igen érdekes u. öbbit Léván még nem ismerik. Csapat-csapat küzd egymás ellen 300 méterre. Benna igen változatos képeket fog láthatni a szemlélő. A versenyeket az intézet két válogatott csapatának football mérkőzése fogja követni. Ez a világ legváltozatosabb, legizgatottabb játéka, mely a szemlélőt mindig leköti. Aki egyszer már látta, másodszer is óhajta látni. A közönség láthatja elsől, hogy élvezetes szép délutánra van kitévés. A verseny zsüri tagjai: Bittó István szászados, Belcsák László, Kriek Jenő és Skvör Dezso főhadnagy lesznek. A közönség kényelmére is mindent megtett a vezetőség, hogy az ünnepély jó benyomását semmi sem zavarja meg. Ülső helyeket létesít s egyik jólirú vendéglőnk is teljes készséggel fog ki vonulni, hogy a testnek megadja maga fontos szükségletét. A belépődíj mindenkinék egy minimális összeg, tetszésre lesz bízva, melyet a vezetőség köszönettel fogad.

— **Gyilkossági kísérlet.** F. hó 2-án este 9 óra tájt rálöttek a felsőszecsei községi bíróra azonban a lövés nem talált. A tettest az esti homály miatt felismerni nem tudta és üldözni sem merte. A nyomozás folyamatban van.

— **Záróünnepély.** A főgimnázium ifjúsága f. hó 8-án igen díszes műsorból álló záró ünnepélyt rendez melyre a nagy közönséget és az iskola minden barátját szívesen látja az igazgatóság. Az ünnepély fénypontja a pályázatok eredményének kihirdetése leendő melyben megmutatja az ifjúság ebbeli szorgalmát és tehetségét, hogy nemcsak az iskola falai közt hanem otthon is szívesen foglalkozik a tudomány minden fele ágával.

— **Ifjúi kirándulás.** A kegyesrendi főgimnázium ifjúsága f. hó 2 és 3-án kirándulásra ment. Egy része az ifjúságnak Rassoovszky Kálmán és Füredi Ferenc tanárok vezetése alatt Budapestre ment két napi kirándulásra, hol a város összes nevezetességét megtekinthetik. Másik része a diákszenok Pap Ker. János, Pózna József, Kemény János és Deák Miklós tanárokkal Gr-Szt-Benedekre rándult ki, hogy megnézzék a híres benedeki templomát és annak nevezetességeit. Bizony el kell az ifjúságnak egy kis üde levegő és egy kis tapasztalat szerzés.

— **Iskolai Emléklap.** Kedves gondolatot valószínűleg meg az Athenaeum. művészi kivitelű *Iskolai Emléklap*-ot adott ki, bizonyos sok-sok ezer gyermeknek nagy gyönyörűségére. Mappaszerűen összehajtható 6 oldal ez az emléklap: szabadalmazott találmány, melyben nekünk öregeknek is nagy örömeink telik. Az első oldalt felül a magyar szent korona ékesíti, alant templomok és iskolák képe két oldalt, középen pedig a tiszító bácsi a számvetés nehéz tananyagát magyarázza egy jóképű kis magyarnak. A második boríték oldalán a szöveg első verszaka s alatta ismét művészi kép az iskola életéből: két gyermek szétetettel simul a derebére fejű tanító bácsishoz. A harmadik boríték oldalán szárnyas és iskolatáskás angvalka lebeg fent, alatta a Hymnusz első szaka, lefelül pedig Hungária, kezében nemzetiszínű szalagos arany koszorú, lábainál tanuló gyermekek.

Az *Iskolai emléklap* belseje — kincsébánya. Örökéletű verssorok, bölcs mondatok nagy magyariainkól a két szélső oldalon. Középen az igazi emléklap, melyre beírandó a tanuló neve, alul a tanítóé vagy igazgatóé, közbül egy szép emlékmondat. Halhat anjaink közül a következők nevével találkozunk: Vörösmarty, Kőlcsey Arany, Petőfi, Tompa, Jókai, Deák, Széchenyi, Kossuth, s végül az első alkotmányos kultuszminiszterek és a magyar kultúra mai vezére: Eötvös és Apponyi. Körülcségek pedig e három oldalt is gyönyörű képek, zászlót lengető magyarruhás fű s koszorút vivő kis leányok. S körülkürül magyar stílus díszítés.

Igaz örömmel mondhatom, hogy ez az *Iskolai Emléklap* szemet, szívet gyönyörködtet, lelket termékenyítő, a művészi szép iránt való fogékonyságot ébresztő alkotás. Emlék, melyben élte alkotóján is öröme lesz a mai nemzedéknek.

Ez az *Emléklap* azonban egyéb üdvös célt is szolgál. A kiadó minden eladott példány után (egy példány ára 30 fillér) két fillért ad a vármegyei tanítóegyesületeknek, egy fillért az Eötvös-alapnak.

Olvasóinknak meleg szeretetébe ajánljuk az Emléklapot. A gyermekek és nevelők iránt való nagy szeretetet sagázzik ki minden vonásából, megérdemli e szerint a legteljesebb viszonzást.

— **Meghíusult gyermekrablás.** Már fényes nappal, a nyílt utcán sem biztos az ember. E héten kőbor cirkuszusok akarták elrabolni Goldstein Vilmos, nyitrai mészáros Gusztó nevű kisleányát. Egy torzborz, fekete ember felkapta a gyermeket és magával

hurcolta. A kisleány rúgott, harapott, karmolt de eredménytelenül. Végre szemébe köpött a rablónak, aki kénytelen volt letenni őt a földre, hogy kitorolhesse a szemét. A kisleány így megmenekült, de a gonosz embert nem sikerült kézrekerítenie a közben összecsdült utcának.

— **Elszökött gyermekek.** Hrablik Gyula 12 és öccse Lajos 10 éves fiúk Érsekújvárról a szülői háztól elszöktek azért, mert valami csinnyjuk miatt apjuk megverni akarta; s hó 23-án Nyírára érkeztek s ott a vasúti állomáson ácsorogtak. Az éjjeli vonathoz kivonult rendőrek feltűnt a gyermekek levert viselkedése, kérdezősködni kezdett s akkor bevallották, hogy elszöktek hazulról. A rendőr természetesen bevitte őket a városházára s onnan a reggeli vonattal hazaküldték Érsekújvárra szülőikhez.

Vegyesek.

— **Bornyilvántartás.** A bornyilvántartás kötelezettsége június hó 1-én lépett hatályba. De csak azokra nézve, akik egy tagban 50 palacknál nagyobb mennyiségben, tehát nagyban szokták bort eladni.

— **Veszélyes kolbászárak.** Közeledik a nyári szezon, amikor a húsból készült élelmiszerek gyors romlásnak vannak kitéve. Számos megbetegedés fordul elő, amelynek a nagyközönség eredetét nem tudja, amely azonban nagyszert az élvezhetetlen kolbászárak fogyasztásában találja kiufforrasztást. Egy budapesti adoma szerint valamely itteni hentes, akinak a gyermekét Deák Ferencz az elgázolásól megmentette, ezt a nagy hazafinak azzal a tanácsal hálálta meg, hogy: sohase egyen szafaladét! Bizonyosan tudta a hentesmester, hogy a szafaladé és más a tömeges fogyasztásra szánt olcsó kolbászárak nem mindenkor tartalmaznak azt a tápszert, amelyet tartalmazniuk kellene és sok oly romlott, kiázott és mesterségesen szagtalanított husmaradványok kerülnek a kolbászárakba, a melyeket emberi fogyasztásra többé nem volna szabad használni. Most tehát gondunknak kell lenni arra, hogy a kolbászárakat feltétlenül csak teljesen megbízható hentes cézektől vegyünk eladásra, nehogy vevőinknek egészségére káros hatással levő kolbászárakkal szolgáljunk. Feltétlenül követeljük meg, hogy csak egészséges friss húsból készült áru kerüljön bolthelyiségünkbe, nehogy egészségtelen kolbászok elárusításában legyen részünk.

— **Borhamisítók italmérsi engedélyének elvonása.** A borhamisításnak és hamisított bor forgalomba hozatalának tilalmazásáról szóló új törvény, a dolog természetéből kifolyólag, különösen szigoruan bánik el a kincstári jogosítványok birtokosaival, a kimerőkkel és a kis mértékben való elárusítókkal. Ezeket, ha bort hamisítanak, vagy hamisított bort hoznak forgalomba vagy tartanak készletben 8 naptól 3 hónapig terjedhető elzárással, továbbá 10 koronától 100 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel, végre az italmérsi engedélynek feltételek elvonásával sújtja, kimondván még azt is, hogy az italmérsi engedélyt öt éven belül vissza nem kaphatják. A kimerők és kis mértékben elárusítók a borhamisítás törvénybe ütköző, kevésbé súlyos kihágások miatt is elveszthetik italmérsi engedélyüket, de ezeknél a kihágásoknál nem kötelező az engedély elvonása. A pénzügyminiszter most figyelemzeti a pénzügyigazgatóságokat, hogy az italmérsi anyakönyv függelékéeként vezessenek nyilvántartást amaz egyénekről, a kiknek borhamisítás miatt elvont italmérsi engedélye öt éven belül vissza nem adható,

Tifusz terjedése szennyezett tej által. Egy németországi városban tifusz-epidémia ütött ki. Kutatták annak okát és azt találták, hogy a tejtejszármazékot oly kut vizével öblögtették, amelyben ugyan tifusz-bacillusokat nem sikerült találni, amely azonban a vegyi vizsgálat szerint annyira szennyezett volt, hogy a tifusz terjedésével okozati összefüggésbe kellett hozni. A kutat lezárta és megtiltották ezen házból származó tej elárulását. A legelőn levő tehének tejét áruba engedték ugyan bocsátani, azonban fejés előtt a tejet lysollal és szappanoldattal való alapos lemosása rendeltetett el.

A tehéntej eltartása. Köztudomásu, hogy a tej egyike a leggyorsabban megromló anyagoknak. Ennek okát a tejben már eredetileg meglévő természetes élesztő-csírákban, valamint a levegőből bejutott erjesztő gombák sokaságában kell keresni. Az első már a tögyben benne van a tejben, de nem érvényesülhet abban csak akkor, ha a tej a levegővel érintkezésbe jut. Az erjedés megakadályozására vezet a tej pasteurizálása, azaz a tejet mintegy 80 fok C. hő alatt körülbelül 1/2 óráig való tartása, továbbá 108-112 fok hő mellett ugyanannyi időn át történő sterilizálása. Minden esetben azonban megfelelő gépek, illetőleg edényekre van szüksége s ezen költségek megnehezítik a tejfogyasztást. Ha nem romlott is a tej, nem érhet fel többé a friss tej el, mert a tej fenti módon kezelve összetételében sokat szenved. A sterilizált tej nehezebben emészthető; a csontképződésre nincs elég jó hatással, mint a friss tej. Különösen gyermekeknél, akiknek táplálkozásánál a tej oly fontos anyag, a lehetőségig friss tej vétessék fogyasztásra. A kellőleg lehűtött tej eltartható hosszabb ideig, de ne felejtjük, hogy a fogyasztás által eltartott tej is változást szenved összetételével.

Szerkesztői üzenetek.

Leveleket és kéziratokat nem ad vissza a szerkesztőség. Névtelen levélre nem válaszolunk.

Érdeklődő helybeli. Kérdezi tőlünk, hogy válaszolunk e az „Aranyosmaróti Óralló” ama szellemes megjegyzésére, amelyben a „Lévai Hírlap” megjelenését regisztrálja. Elsősorban is megjegyezzük, hogy a lap czíme még mindig csak a régi. Ugyanaz, mint akkor volt midőn még itt helyben készült. Tehát „Lévai Óralló”. Másodsorban pedig kijelentjük, hogy egyáltalában nincs szándékunkban hálás témát szolgáltatni az Órallónak, mert nem akarunk senkivel sem kikezdeni, nem akarunk senkivel sem polemizálni, mert mi megígértük, hogy nem személyeskedünk. De a „Lévai Óralló” szerkesztője minden lében kanál szeretne lenni, mi föl sem vettük volna az illetéktelen beavatkozást, de hogy én kérdez, hát mi felelünk e helyen, mert másrovattunkban nem tartjuk érdemesnek ezzel foglalkozni. Az „Óralló” nagytiszteletű szerkesztője nagyon feltélesen nézhetne át lapunkat, ha így nyilatkozik róla, hogy: „Se szerkesztő, se vezető sehol” . . . No ugyan, az szép szerkesztő, aki így beszél, mert azt minden szerkesztő-

nek tudnia kell, hogy a lapban kell, hogy fel legyen tüntetve a szerkesztő. Tehát a szerkesztő úr ha figyelmesebben megnézi a lapot, ott találhatja, hogy az a lap nemcsak Schulez nyomdájában készült, hanem a Schulez saját kiadásában jelenik meg s a szerkesztő maga a kiadó tulajdonos. S ha a „Lévai Hírlap” mint azt az „Óralló” szerkesztője hirdeti: „magától csinálódik” is mégis tartalmasabb és jobb lap lesz, mint az ő Aranyosmaróton megjelenő „Lévai Óralló”-ja, mely szerdán jelenik meg s hétfőn délelőtt már teljesen kíván nyomva; de azért a kedden történő esküvők már oly gyönyörűen megvannak benne írva, milyen fényes volt az esküvő, milyen szép beszédet tartottak a házasulandók fölött, milyen sokan jelentek meg!! A „Lévai Óralló” szerkesztője bizonyára jósló képességgel is bír. Azért pedig, hogy a „Lévai Hírlap” felelő nem tündökölnek oly fényes nevek, mint az „Óralló”-én, azért nem ami szerény lapunk az oka, hogy: Városunk hírlapirodalma holt pontra jutott. Csinálták ami nyomdánkban az Órallót, tehát jól tudjuk miként vannak ott a dolgok folyása. Tessék most megmondani, hogy melyik lap az, a mely magától csinálódik a Hírlap-e, vagy pedig az Óralló. A Hírlap itt készült, a kiadó s a szerkesztő nyomdájában, tehát a szerkesztő szükség esetén mindig a nyomdában lehet, tehát még a technikai kivételre is jobban felügyelhet, mint az „Óralló” szerkesztője, kinek lapja Maróton készült ő pedig Léván lakik. Hogy adhat be most kedden este kéziratot a szerkesztőnek? Miként állítja meg most a gyorsaját? Csak nem telefonice? Talán a reviziót is így nézi át. Vagy csupán csak azért van a maróti főmunkatárs? Meg azután a mi szerkesztőnk nem utazik ma temetésre Selmeceze és holnap van a lap megjelenés ideje. Se baj! Majd megjelenik a lap pénteken. Mint az gyakori eset volt, a mikor a lap a Schulez nyomdájában készült. Tehát legyen csak ő nyugodt, mi is azok leszünk mind annak dacára, hogy az Óralló szerkesztője személyeskedést provokált, de mi bizony csak csendben akarunk dolgozni, a mi szerény körünkbe. Ha esetleg valaki veszekedni akar velünk, azt eltildjuk Tihanyba, ott a vízhang jól érti a feleselést s a veszekedő ott akár meg is pukkadhat.

Kiváncsi. Jókai Már a doktrinat az akadémiától nyerte ötven éves irói működését. **Uj előfizető.** Mind-nben igyekszünk kielégíteni kíváncságát. A lapot megindítottuk. **Égy leány.** Hogy a nő legény még eljegyzés előtt megcsókolja a leányt nem illik. Azonban a fiatalok nem igen kérdezik ezt. **Tavaszi.** Ön szerényen írja, hogy az önképpapirkosarokban talán lesz helye. Nem! A mi papirkosarunkban sokkal jobbak vannak. **Lévai cikkíró.** Tegye le kérem a tollát! Nem az ön kezébe való. A verséből . . . Nem kérünk! **Tanító.** Megkaptuk a levelet és átadjuk munkatársunknak. Egonnak amint látja foglalkozik levelel. **Zseliz.** Budapesti Hírlap kritikusa Alexander Berné. **Lévai.** A „tanító háza” ügyével a barsvármegyei tanítóegyesület foglalkozik. Elnöke: Végli István Titkár: Sós Simon. **Kérdőközlő.** Az illető nem azért vett fel álnévét, hogy aztán a kálót elárulja. **Vidéki író.** Levelet s a mellékelt küldeményt megkaptuk. Díszesret szivesen fogadjuk de versét a papirkosárnak adtuk át. **Igric.** Versei jók, Prózája azonban még nagyon kezdő. Átdolgozzuk ha törünk engedni hozzá, de hogy mikor az még kérdés. **Török.** Cikkét kissé megsimítva, mielőtt terüln engedni hozni fogjuk. Csak rajta! Sic itur. . . **Nem közölhető.** Tavasz-éji álom, vers. A mi kálygánknak (cik.) P. L. Nagy-

szombat. Az ígért kéziratokat várjuk. Szabadon remélünk hogy a lap, megnyerte tetszését. F. L. Hogy lapunk megnyerte tetszését, annak igen örvendünk, az elismerést köszönjük s az előfizetési pénzt is megkaptuk. **Egy ismeretlen.** Kritizálni nagyon könnyű. Csak egy árnypoldala van a kritizálásnak, hogy könnyen ráhuzhatják azt a régiközmondást, hogy „sz — — — r a kritikus”. Többeknek Dehogy magukra vonatkozik, dehogy.

A szerkesztésért a lapkiadótulajdonos felelős.

Demjén Jenő jónévű vendéglősnök, holnap este nyitja meg kerthelyiségét. **Czigányzene és friss Dréher sör csapolás!**

Menyasszonyi kelengyék
Grotte Vilmosnál Léván.

Divatos lakberendezések **Steiner József** kárpitos és asztalos butortermében Léván.

Férfi és női divatcikkek
Holzmann Bódognál Léván.

Mulatsági meghívók, esketési és eljegyzési jelentések

Schulez Ignác könyvnyomdájában Léván,

Ruhakelmék úri és női divatcikkek
Blumenthal Jónásnál Léván.

Elsőrendű úri szabóság
Hamburger Jozsefnél Léván.

Jó házból való fiu
ki néhány gimnáziumi osztályt végzett a helybeli drogériában gyakornoknak felvétetik.

Kiado

3 szobás lakás mellék-helyiségekkel augusztus 1-re. Esetleg a ház e'adó. Bővebbet **Boros Gyulánál**

Diskrét

levélpapír

selyempapír
béléssel

1. doboz K 1.

Vászon levélpapír,
Csont levélpapír, ▲
Bilett kártyák ▲ ▲
nagy választékban.

Kapható: **SCHULCZ IGNÁC** papíruházában Léván, Kazinczy-utca 2.

KLEIN SÁNDOR

órák és ékszerész
LÉVÁN, Petőfi-utca 2. sz. alatt.

Bámulatos olcsó árakon
ajánlja dűsan felszerelt óra-, ékszer-,
arany- és ezüstáru raktárát.

Templomi felszerelések minden
— felekezetnek nagy választékban. —

Mindenemű e szakmához tartozó
javítások átvetetnek.

Fonográf és Grammofon beszélő-
gépekből állandóan nagy raktár.

Vidéki megrendelések gyorsan és
lelküismeretesen teljesítetnek

Képes árjegyzéket kívánatra ingyen
küldök.

KERN TESTVÉREK, LÉVÁN.

Ajánlják dűsan felszerelt vas-,
fűszer, finom kávé, cukor, tea, rum,
likörök, cognác, fehér és vörös bor,
csemege, liszt, fészték, kefekötő áruk,
gazdasági és kerti magvak, vadászati
eszközök, hangszerek, igen finom
hurok, varrógépek öt évi jótállás
mellett.

Szerszám: asztalos, bádogos, gé-
pész, kovács, kádár, kerékgyártó,
ács, esztergályos, cipész, házi vagy
gazdasági részére tengelyek, ekerészek,
reszelők és ráspolyok, löször-, afrik,
Afripuo és tengeri fű, épület- és butor-
vasalások, vaskályhák, koszoru fa-
ércokoporsó- és síremlék keresztel-
kel felszerelt raktárakat.

Kerékpár Stiriái valódi Dürkopp ára
140 ugyanaz szabadonfutó 180 kórona.

Táncitanítási értesítés!

Léva város és vidéke nagyrebcsült
közönségének szives tudomására adom,
hogy Léván az

„Oroszlán fogadó nagytermében”
1909. évi július hó 1-én

**táncanfolyamot
nyitok!**

Beiratkozások: június hó 26-ától a
teremben.

Lelkiismeretes tanítás az összes
modern táncokból!

Délutáni Gyermekek tanfolyam! Boston
tanítás! Külön órák! Felnötteknek esti
csoport! Léva közelében külön cso-
portok tanítását elfogadom;

Szives pártfogást kér

KREUTZ GYULA

főv. okl. tánc és illemtanító
tisztelletes tagja a Párisi táncművészeti
akadémiának

Fővárosi tanít. VIII. Kemény Zsigmond u. 12.

Braun Adolf

Léva

szállítási, beraktározási és
butorszállítási vállalat.

— Saját száraz raktár helyiség. —

+ □ +

PICK EDE borbély, fodrász és
illatszertára,

++++ LÉVÁN. +++++

Angol és francia illatszerek, szappanok,
puderek, keféárak u. m. haj, fog, köröm és
bajusz kefék. Fejvizek a hajhullás ellen.
Hajregenerator amelytől az ősz haj három
hét alatt visszanyeri az eredeti színét. Fog-
crémek, u. m. Kalodont, Odol, Odontine és
Brázay-féle Kalogén fogvizek. Úri és női
francia különlegességek. Brillantine, pomá-
dék, bajuszkötők, úri és női fésűk, női haj-
betétek, továbbá a híres Indaszesz főraktára.

Hirdetések! * Hirdetések!

felvételnek

SCHULCZ IGNÁCZ

papirkereskedésében

LÉVÁN.

Hirdetes által lehet a mai korban
célzt elerni!

Hirdessenek! * Hirdessenek!

„Míg a kereskedő pihen,

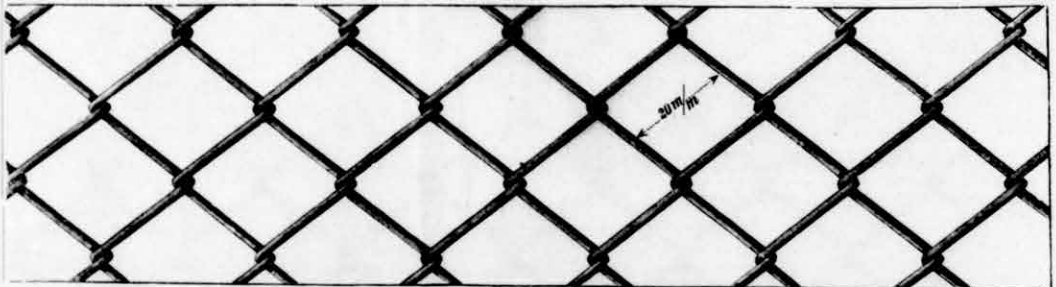
addig a reklám dolgozik.”

RÓTH K.

vaskereskedésében

Léván.

Minden minőségű és méretű
kerítés sodrony
legjutányosab árban
beszerezhető.

SCHULCZ IGNÁCZ LÉVA,

villanyerőre

berendezett

könyvnyomdája.

Papir és írószer kereskedés.

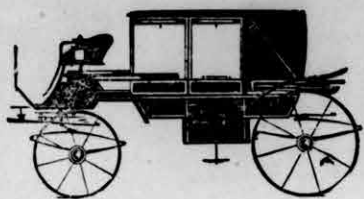
Irodai felszerelések.

Üzleti könyvek gyári raktára.

NYOMTATVÁNYOK

minden szakmához a
legszebb kivitelben
gyorsan és olcsón készülnek.

Névjegyek 1 óra alatt készülnek.

Györgyi Lajos

szíjgyártó nyerges és kocsifényező,
Léván, Szepessy-utca 5-ik
és Kálnai-utca 3-ik szám alatt.

Saját bogrnár műhely.

Ajánlja saját készítményű lószerszámokat, nyereg felszereléseket, utazó bőröndöket, és táska különlegességeket.

Kocsi mosó szivacs, szarvasbőr, bőrtisztító és puhító szereket nagy választékban tart raktáron.

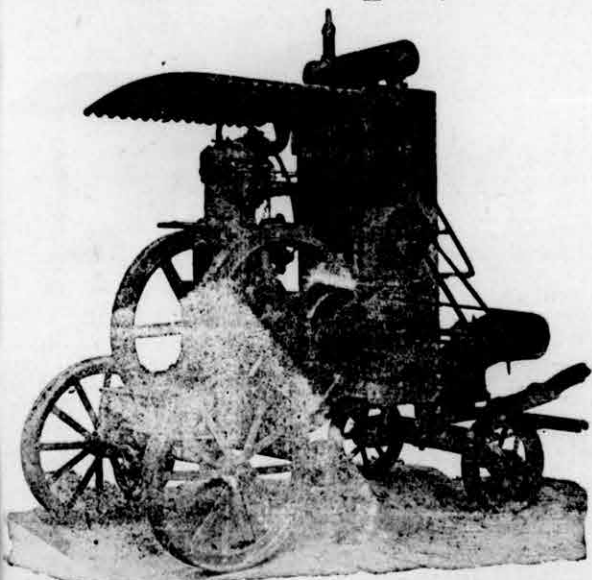
Uj valamint javított kocsikból állandó raktár! Használt kocsik becseréltetnek.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy saját termésű jó zamatos fehér és vörös, új és ó boraimnak; — a nyert engedély alapján — a „Kákai“ lakásomon és házon kívül való kimérését megkezdettem.

Forgács Mihály

szőlőbirtokos.

KNAPP DÁVID mezőgazdasági- és varrógépek raktára
Léván.

Van szerencsém nagyérdemű közönség szives tudomására adni, hogy

mezőgazdasági gépek...
raktáraitam...
kibővittem

tej- és vaj
gazdasági
gépekkel

és ezen gépekben a legelsőrendű

ALFA SEPARATOR R. T.
budapesti cég
képviselőjét birom.

Raktáron állandóan láthatók.

„Kobrak“ cipők egyedüli raktára.

POLLAK ADOLF LÉVA.

Ajánlja rendkívüli jó minőségű cipőit igen jutányos árakban.

Oriási választék üveg, porcelán, lámpa és játék árúkbán.

Képeretek minden kivitelben.

Épület üvegezési vállalat!

Játék árúk!

Kosár árúk!

„Kobrak“ cipők egyedüli raktára.

Kürti Gusztáv

Férfi-, gyermek ruha, valamint női confekció

— áruház —

Léva, Központi kávéházzal szemben.

Férfi öltönyök-, női kabátok és körgallérok.

Oriási választék.

Olcso árak!

Szolid kiszolgálás!

Vételkényszer nélkül.

Mindenvevő egy czélszerű ajándékot kap.

Felhivom a tisztelt gazdaközönség figyelmét a közeledő cséplési időny alkalmával legjobb hazai gyártmányu

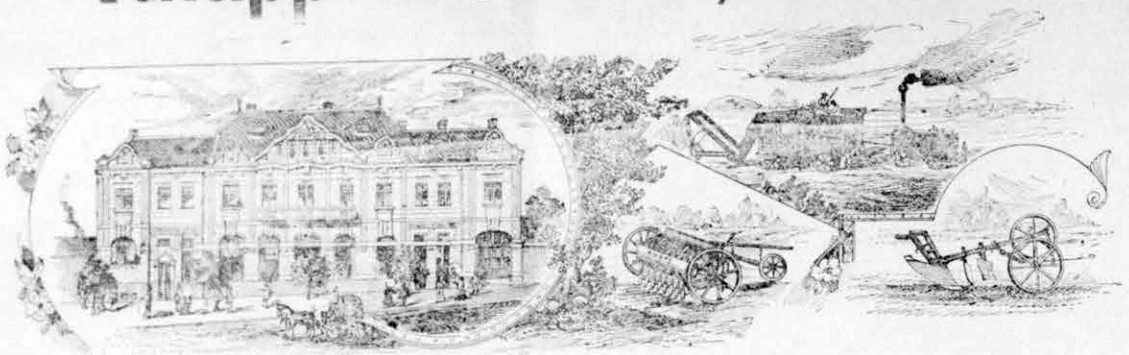
**Hofher és
Schrantz-féle**
cséplőgépekre.

Ganz-féle
locomobilok

melyek raktáron
állandóan üzemben
láthatók.

Mezőgazdasági- és varrógépek legnagyobb raktára:

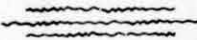
Knapp Davidnál, Léván.

Hoffher és Schrantz
Mayfarth Ph. és Tsa.
Mc. Cormick * * *

gépeinek vezérképviselte.

Ganz-féle motórok
allandoan üzemben
lathatok. * * *

Műkölapos jégszekrények. Világhírű lánczoskutak.

Községi és kerti fecskendők.

KOHN NATHAN
ZSARNÓCZA.

Modern lakberendezések
—• készítője. —•

Megbízható bevásárlási forrás.
Lévelbeni megkeresésre mintákkal
személyesen teszem tiszteletemet.

BLUM CYULA
fűszer és liszt nagykereskedő
LÉVA.

Pátria kávé és Erő sóborszesz
egyedüli képviselte.

Tej házhoz szállítása iránti meg-
rendelések elfogadtatnak.

STEINER SÁNDOR

óras és ékszerész

LÉVÁN, Kossuth Lajos-tér

Mindennemű óra
és ékszer javítá-
sok jótállás mel-
lett elfogadtatnak

Nagy választék arany-, ezüst- és inga
órákban, valamint mindennemű arany- és
ezüst árukban.

Ezüst és china ezüst evőeszközök és
gyertyatartók raktára.

Tört arany és ezüst tárgyak valamint régi
pénzek a legmagasabb árban megvétetnek,
vagy becsérletnek.

STEINER JÓZSEF

kárpitos-, díszítő és butorkereskedése

LÉVÁN, Petőfi-utca 13. szám.

Kárpitos munkák gyors és
pontos kivitele.

Modern lakberendezések.

Kerékpárok
és kerékpár-
alkatrészek
dús raktára.

Ujdonság!
Kutyariasztó bomba
kerékpárosok
számára.

Róth K.

vas-, szerszám- és
festék áru üzlete
az „Oriás kaszához”

LÉVÁN.

Könyvberendezési cikkek.
Vadászfegyverek nagy
választékban. * * *
Román és Portland *
* * cement raktára.
Stukaturnád Carbíd.

OJTÓ

Pamut
Gummi
szallag.